expoſitōem ⁊ intelligētiam dici poſſent. Sed hec ad
pn̄s tibi mi filii dicta ſufficiāt.

¶ Cui loq̄ndū ſit habꝫ puncta ſeptem.

Habito tractatu ſup his duabꝰ dcōibꝰ q̄s ⁊ q̄d. Ac
cedas ad tractandū ſup hac dcōe cui. Et ſūt iſtiꝰ cō
ſideratōnis puncta ſeptem. ¶ Primꝰ punctus.

Cum loq̄ deſideras: req̄ras cui loq̄ris vtꝝ amico
vel alteri. Amico loq̄ bn̄ ⁊ certe potes: qꝛ nihil
eſt dulciꝰ q̄ꝫ h̄re amicū cū q̄ tam q̄ꝫ cū teipſo loq̄ris.
Nō tn̄ talia loq̄ris de q̄bꝰ ꝓpalādis ⁊ publicādis ti
meas: ſi inimicꝰ poſtea fieret. Ait enī ſeneca in epl̄is.
Sic loq̄ris cū amicis tāq̄ꝫ deꝰ audiat ⁊ ſic viuas cū
hoībꝰ tāq̄ꝫ deꝰ videat. ⁊ aliꝰ. Sic h̄eas amicū ut n̄ ti
meas ipm̄ fieri inimicū. Vn̄ petrꝰ alphōſus Propt̄
amicos nō ꝓbatos ꝓuide². ſemel de inimicis ⁊ mil
leſies de aīcis: qꝛ forſan amicꝰ qn̄qꝫ fiet inimicꝰ Et
ſic leuiꝰ poterit ꝑq̄rere dānū ſuū. Secretū ḡ tuū de q̄
nō vis ut ſcia² vł nō potes h̄re ꝯſiliū quin reuele² ti-
bi ſoli h̄eas nullaqꝫ manifeſtes. Ait ei ieſus ſydrac
Amico ⁊ inimico noli enarrare ſenſū tuū. ⁊ ſi ē deli
ctū tuū noli denudaē. Audiet ei te ⁊ reſpiciet te ⁊ q̄ſi
defendēs pctm̄ tuū ſbridet te. Et aliꝰ ait. Qd ſecretū
cēvis nemī dicas. ⁊ aliꝰ Vix exiſtimes ab vno poſſe
celari ſecretū Et aliꝰ Cōſiliū ł ſecretū tuū abſcōditū
q̄i in carcē tuo ē reclusū. Reuelāte do te ī carcē ſuo te
net ligatū Quare dixit. Qui ꝯſiliū ſuū retinꝫ ī corde
ſui turbē meliꝰ eligē. Nā tutiꝰ ē tacē q̄ꝫ ut taceat aliū
rogare. Cōcordat ſen̄. Si tibi ipi nō īpaſti ut tacēs:
quō ab alio ſilētiū q̄ris. Si āt ꝯſiliū ſecretū h̄re vo-
lueris aīciſſimo fideli ⁊ ꝓbato atqꝫ ſecreto iꝰ ꝯmittas
Suadꝫ ei ſalo. Multi pacifici ſint tibi ⁊ ꝯſiliariꝰ vnꝰ
de mille Et catho Cōſiliū archanū tacito ꝯmitte ſo-
dali. Corpis auxiliū medico ꝯmitte fideli. Inimico
āt nō multū loq̄ris nec ſecreta tua illi detegas. ħ pul
cre docꝫ q̄ ait. Nec ꝯfidatis ſecreta nec detegatis Cū q̄bꝫ
egiſtis pugne diſcrimia triſtis. ⁊ alibi idē d. Nulla

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſides hoſti tibi ſit q̄ talia noſti. Prorſus a hoſtib̄ ti-
bi ſit pſuaſio vil̄. Et hoc dico tibi etiā ſi cū inimico
in grāȝ redierl̄. Scp̄tū eſt ei cū inimico tute nemo in
grāȝ redit. vapor ei odij ſp̄ latȝ in pectoē inimici Vn̄
ſene. Nūq̄ȝ vbi diu fuit ignis deficit vapor. q̄re ideȝ
ait. Pro aīco potiꝰ expedit occidi q̄ȝ cū inimico viuē
Vn̄ a ſalo. Inimico antiq̄ ne credas imetᵐ Et ſi hūi
lis vadat a curuꝰ nō credas illi captꝰ ei eſt vtilitate
nō aīcicia Reūti² volūtate ut capiat fugiēdo q̄ nō po
tuit pſeq̄ndo. Et alibi idē verbū horribile dt. In ocu
lis tuis illacrimabi² inimicꝰ Et ſi viderit tp̄s nō ſa-
tiabi² ſāguīe tuo. Et petrꝰ alphōſus di. Ne aſſocies
te inimicis tuis: cū alios poterl̄ repire ſocios Que
ei mala egeris notabūt. q̄ do bona fuerīt demigbūt.
cū oībꝰ deniqȝ caute loq̄ndū a faciēduȝ eſt: q̄ multi
credū² amici: q̄ reuera ſint inimici. Nā oēs ignotos
q̄i inimicos ſuſpicādos aſſerit. Ait em̄. Nō egredie
ris viā cū aliq̄ niſi p̄us eū cognouerl̄. Et ſi q̄ſq̄ȝ ī via
tibi ignotꝰ te aſſociauerit: iterqȝ tuū inueſtigauerit
dic te velle lōgiꝰ ire q̄ȝ diſpoſueris. Et ſi detulerit lā
ciā vade a dextris. ſi enſem vade a ſiniſtris.

REq̄ras vtꝝ inſipiēti an ſapi ¶ Scd̄s punctꝰ.
enti loq̄ris Ait ei ſalo. In auribȝ inſipiētiū nō
loq̄ris. q̄ deſpiciēt doctrinā eloquij tui. Et iteꝝ Vir
ſapiēs ſi cū ſtulto ɔtēderit ſiue iraſca² ſiue rideat non
inueniāt reqeȝ. Et iteꝝ. nō recipit ſtultꝰ v̄ba pruden
tie niſi ea dixerl̄ q̄ verſan² in corde ſuo Et ieſus ſydrc
Cū dormiēte loq̄². q̄ narrat ſtulto ſapiētiā a in fine
narratōis dicet: q̄s eſt hic. ¶ Tercīꝰ punctus.

REq̄ras ne cū irriſore loq̄ris. Scp̄tū eſt em̄ Cū
irriſore cōſortiū nō habeas loq̄le eius aſſidui
tatē q̄ſi toxica fugias. Societas eiꝰ cui loq̄ris eſt al-
terna affabilitas Et ſalomō. Noli arguē irriſorē ne
te oderit. Argue ſapientē a diliget te. Et ſene. dicit.
Qui corripit irriſorē ip̄e ſibi iīuriā. q̄ arguit ip̄ū ip̄e
ſibi maculā querit. ¶ Quartꝰ punctus.

REquiras ne cū linguoſo vł loquaci colloquiū habeas neqꝫ cū cinicis .i. latrātibꝫ ⁊ mordacibꝫ Ait eīꝫ ꝓpħa Vir linguoſus nō dirigetur in t̄ra. Et ite ſus ſydꝛc ðt Terribił eſt in c̄itate ſua hō linguoſus Et temerariꝰ in v̄bo ſuo odibił eſt. Et itez q̇ odit lo q̄citatē extiguit maliciā Et alibi idē dic̄. Cū viro lin guoſo nō loq̄ris. in ignē illiꝰ ſternes ligna. Et alibi idē ait. Nec cū fatuis ꝯſiliū habeas nō eī poſſint di ligē niſi q̄ eis placēt. Itē cū cinicis nō multū loq̄ris Ait eī Tulliꝰ. Rō amicoꝝ penitꝰ abiciēda eſt. Cinos grece latine ðꝛ canis. Īn cinici dicūt’ latrātes ut ca nes de q̄bus ⁊ ſilibꝰ ðt dn̄s. Nolite ꝓicere margari tas inter poꝛcos. Quinto puncto.

REquiras ne cū maliuoł multū ꝯtēdas. Ait eīn̄ Aug. Sic̄ ignis q̄ꝑto magis ligna ſuſcepit ſꝑ in maioꝛē flāmā erigi’. Ita malꝰ hō q̄ꝑto magis vͦcem audierit ſꝑ in maliciā excitabi’. Vn̄ Salo. In mali uolā aīaꝫ nō ītrat ſapīa. Quaē catho ðt. Cōtra v̄bo ſos noli ꝯtēdē v̄bis. Sermo da’ cūctis aī ſapīa pauc̄ Sexto pūcto

REq̄ras ne de ſecretis cū ebꝛio vł mutiē mala loq̄ris Dic̄ eīn̄ ſalo. Nullū ſecretū eſt vbi regnat ebꝛietas. Et aliꝰ dic̄ Garrulitas mu lieꝝ id ſolūꝫ nouit celare q̄ð neſcit. Septīo puncto

DEmiqꝫ req̄ras q̇bꝫ audiētibꝫ aliq̇d loq̄rł. Scrip tū eſt eī. Pꝛoſpice te circū: ſi vis ꝓferro ſiniſtꝝ Ne liceat forſan q̇ maledicat idē Et certe multa exē pla ad expoſitōe; ⁊ intelligentiā hꝰ dictōis cui poni poſſēt. Sꝫ iſta in pn̄ti tibi cariſſime fili ſufficiant.

Cur loq̄ndū ſit req̄rendū eſt ⁊ ſunt qn̄qꝫ ſeruāda

NVnc accedamꝰ ad expoſitōeꝫ hꝰ adúbij Cur. Et certe iſtð Cur cām req̄rit. Req̄ras ergo tui dicti cām. Nā ſicut in factis ⁊ faciēdis cā eſt req̄renda di cēte Sen̄. Cuiuſqꝫ facti cām req̄re ⁊ cū iniciauerł exi tus cogitabis. Ita q̄ꝫ in dictis cā eſt req̄renda Et ſi cut ſine cā nil agi’ nec iracūdꝰ foꝛtuitis caſibꝰ impli ca’. ut caſſio. dixit. Ita ſine cā nil dicere dēs. Et ſiē